

**Znáte přece štedrost našeho Pána Ježíše Krista – kvůli vám zchudl, sám bohatý,
abyste vy jeho chudobou zbohatli.**

2 Kor 8, 9.

Listopad 2017

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 4.11. – Abrahamova víra
- 11.11. – Adam a Ježíš
- 18.11. – Přemáhat hřích
- 25.11. – Zákon a život křesťana

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola mládeže
4.11.	Petr Chára	Pavel Pimek	Zdena Pimková
11.11.	Květa Tyšerová	Pavel Kostečka	Petr Chára
18.11.	Pavel Pimek	Bohumil Mroček	Iva Burešová
25.11.	Okreskové shromáždění Zlín		

Blahopřání k narozeninám

- 4.11. – Češek Tomáš
- 13.11. – Jančová Elen

ADRA Klub zdraví informuje

- 9. 11. Marek Wagner - Med a jeho produkty
- 23.11. Michal Vlček – Austrálie pohledem protinožců

Malá zpráva z velké cesty

Dříve než se zrodily hory, než jsi zrodil zemi a celý svět, od věků navěky jsi ty, Bože.

Žalm 90,2 (ČSP)

Před týdnem jsem se vrátil z cesty po Jižní Americe a přímo se nabízí věnovat pár řádků svým postřehům. Každá taková cesta není pro mě jen pasivním hleděním na památky, ale snažím se tomu, co vidím, dát i duchovní rozměr. Není to zas tak těžké. Vlastně to pro kazatele ani jinak nejde. Oproti naší zemi hraje ve většině světa náboženství velkou roli. Náboženství také stojí za většinou pamětihodností. Podněty k přemýšlení jsou tak na každém kroku.

A co jsem tedy viděl? Tři týdny jsem cestoval po Bolívii a Peru. To je svět, kde na přelomu 15. a 16. stol. vládli Inkové. To jméno znáte jistě i vy. Nebyli prvními vyspělými obyvateli tohoto světa. Před nimi tu byla říše Tiwanaku, kultura Nazka, Cola, Paracas či Moche.. Některé z nich dosáhly svého rozkvětu už v polovině prvního tisíciletí. Tehdy se u nás ještě žilo přírodním způsobem života na vesnicích. Tamní lidé však již měli rozvinutá města s kanalizací, systém cest a efektivní zemědělství. Své stavby budovali bez železných nástrojů. Přesto to nebyly chýše, ale mohutné komplexy. Vydržely až dodnes, protože byly z velkých kamenů, které byly k sobě přiloženy tak dovedně, že mezi ně nejde vložit nůž. Délka jejich cest byla tisíce kilometrů. Také byli z kamenů a vedly i po strmých úbočích. Inkové po nich byli schopni denně pěšky urazit stovky kilometrů (To neuběhl jeden člověk, poslové se po pár kilometrech střídali.) Zemědělství se neomezovalo jen na údolí – ta vždy nebyla po ruce – terasovitá pole můžeme i dnes spatřit na strmých kopcích.

Díval jsem se na ty velké stavby, chodil po těch cestách a žasl. Protože jsem křesťanský kazatel, ani tam jsem nezapomněl na židovskou kulturu, na kterou navazujeme. Čím se ona vyznačoval?. Měli staří Židé také výjimečné zemědělství a stavitelství? Vzpomněl jsem na jeruzalémský chrám, ale vzápětí jsem si vzpomněl i na to, že ho z části stavěli Libanonci

(Chiram, 1 Kr 7,40). Nemohl jsem si na nic vzpomenout. Krásné věci Židé dováželi z ciziny, než že by je sami vyráběli. Na chvíli mi to přišlo líto.

Ale jen na chvíli. I když mnohé incké zdi stojí stále, ucelenou stavbu, která přetrvala, jsem neviděl. Machu Picchu, nejnavštěvovanější památka jižní Ameriky, jsou dnes ruiny. Nikdo ani neví, k čemu to celé bylo. Inkové neměli písmo, kulturu si předávali ústně, a když Inky Španělé vyvrátili, mnohé se zapomnělo. O kulturách před Inky a jejich bozích toho víme ještě méně.

S Izraelem je to jinak. Víme, odkud národ pochází, víme, že kdysi žil také v Egyptě nebo v Babyloně a známe všechna jména králů. A nejen to. Za jména králů si dokážeme dosadit různé příběhy a tak více chápeme průběhu událostí. Čím to je? Je to tím, že Izrael měl Hospodina, jediného opravdového Boha a Bibli, která díky němu vznikla. I když izraelské stavby potkalo to, co incké, to hlavní se nezapomnělo – díky věčnému Hospodinu.

Plyne z toho nějaké ponaučení pro dnešek? V našich sborech se snažme dělat vše co nejlépe. Dobře pracovat s dětmi a mládeží a mít kvalitní učitele sobotní školy. Pokud se jedná o aktivity nasměřované mimo církve, je požadavek na kvalitu ještě lepší. Ale ruku na srdce – většinou jsme amatéři. Myslí to tak, že s dětmi a mládeží vždy nepracují vystudovaní pedagogové, za kazatelnou (vyjma kazatele) obvykle nestojí vystudovaní mluvčí a evangelizaci nepřipravují profesionálové z reklamního světa. Přesto nás to nemusí trápit. I když je dobré snažit se vše dělat co nejlépe a inspirovat se od profesionálů, to hlavní je Hospodin. Ten dává našemu úsilí překonat věky. A snad ty věky před námi už nejsou moc dlouhé.

S přáním Božího požehnání váš **kazatel Pavel**

Retrovandr nízkotatranský

Píše se rok devatenáct set devadesát. Nočním rychlíkem míří na východ devatero mládežníků a jeden mírně potřeštěný borec středního věku. Všichni se tak či onak točí kolem valašskomeziříčského sboru. Protentokrát mají v plánu překonání východní části hřebene Nízkých Tater.

Mezi partou poutníků nelze přehlédnout dva nováčky. Svoji slibnou chodeckou kariéru zde začíná žák základní školy Dalibor. Při pohledu zezadu je vidět jen velkou krosnu a útlé dolní končetiny. Vysluhuje si přezdívku Batoch s nohama. Na svůj první putovní vandr vyráží rovněž o tři hlavy větší Laďa, novopečený zaměstnanec energetických závodů. Do starého batochu po pradědečkovi si přibalil sáček buchet od maminky a dvoje těžké pracovní boty od zaměstnavatele. Jeho těžké zavazadlo, kterému se přezdívá vemenó, si poté ostatní účastníci přehazují jako horkou bramboru. Jinak by se dvaatřicetikilometrová úvodní trasa z Popradu k úpatí Králový hole nezvládla.

Laďa se později rozhodující měrou zaslouhuje o patrně první privatizaci chleba v historii československého trampingu. Zásoby zmíněné základní potraviny se s jeho vydatným přispěním ztenčily natolik, že hrozí reálné vyhladovění. Na pustých hřebenech proto každý hladovec obdrží stejný počet krajíčků. Ve snaze o holé přežití je pak nenasytní hoši od skrovnějších dívek kupují. Krajíc za deset korun. Dnes by to činilo desetinasobek.

Tento vandr se stane nezapomenutelným také pro moji maličkost. Konečně se mi plní dlouholetý sen. Osobní setkání s králem slovenských hvozdů. Medvěda potkávám nečekaně a nejsem od něj dál než nějakých osm až deset kroků. Zachovám se zbaběle. Šíleným úprkem

pádím do údolí. Příkrým svahem přes skály, kořeny a vývraty. Navíc s lehce vyvrtnutým kotníkem.

Neúprosný běžec čas poskočí o sedmadvacet roků dál. Na nízkotatranském hřebenu se objevují lehce okoralé ostatky někdejší družiny. Nepřehlédnutelný výše jmenovaný nestor mezi nimi samozřejmě nemůže chybět. Ubylo mu vlasů a přibylo kil. S výřečností i fyzickým výkonem je na tom úplně stejně. Jeho pravidelné večerní komentování sborových událostí, kterému říkáme Laďovy telenovely, je neopakovatelné. Díky výkonným hlasivkám se o valašských církevních záležitostech dovídá celá tatranská příroda. Jeleni, přestože právě probíhá jejich říje, zcela utichnou a medvědi raději zalézají do brlohů. Komentátorův vokální projev totiž pokračuje i po večerce. Celonoční produkce, která končí až s ranní jinovatkou, by se v hlasitosti mohla měřit s nabuzeným rockovým koncertem, případně netlumeným rachotem diesellového motoru. Mám štěstí. Leží ve stanu hned vedle Ladi a náramně si toho užívám.

Světlejší část dne je o něčem jiném. O Laďovi se skoro nic neví. Udržuje si stabilní tempo laxního slimáka, takže k vzájemným kontaktům dochází jen po kratším či delším vyčkávání. Dlužno ovšem podotknout, že východní část Nízkých Tater ani zdaleka nepředstavuje pohodovou procházku nějakým bledě růžovým sadem. Chodník se tu občas neuvěřitelně klikatí, často nabírá a zase ztrácí výšku, nejednou se našinec musí předrápat přes vyvrácené stromy a jiné překážky. Veškeré trápení je však přebohatě vynahrazeno. Kouzelník podzim nešetřil barvami, noční mráz stříbrným jíním a štědré nebe romanticky oblačnou nebo úplně modrou oblohou. Smrkové houštiny přišly s nabídkou ukázkových praváků a přenádhernou výzdobou červených muchomůrek.

Modrofialové bobule borůvek a obsypané trsy právě dozrálých brusinek přívětivě doplňují náš lehce úsporný jídelníček. Časté a stále se měnící výhledy do menších i větších dálek pocity blaha ještě mnohonásobně umocňují.

Pokud můžeme něčeho litovat, pak je to promarněné setkání s Daliborem. Díky umělecké dráze aktivního virtuosa se za námi vydává s dvoudenním zpožděním. Čekáme jej v závěrečné části přehledného hřebene a čekáme marně. Na rozhodující křižovatce se vydal přesně opačným směrem. Na vině je mírný šum v komunikaci. Zkratkovitý systém informačních médií občas způsobí zkratkovité či nepřesné jednání. Nevadí. Dalík si toho užije i bez nás a navíc si dopřeje kvalitní trénink na blížící se extrémní závod Pěti beskydských vrcholů.

Vrcholem našim je bezesporu sobota. A to nejen zásluhou nadmořské výšky Královy holi. Z více než devatenácti set metrů zíráme na namodralou hradbu Vysokých Tater a pomalu rudnoucí západní obzor. Poslední den týdne se rychle krátí a přibývá stínů. Sestupujeme do údolí. Tím pádem i zpátky do všední reality. Rozhořívá se oheň a bezmračné nebe obnažuje miliardy hvězd. Právě tam míří neslyšitelná slova vroucích díky. Navzdory tomu, že jsou právě čtyři stupně pod nulou.

Franta Tomanec

Mírák 33

V sobotu 7. října jsem byla na akci zvané „Mírák“ která se uskutečnila v Aule vysoké školy báňské v Ostravě. „Mírák“ pořádá tým dobrovolníků pod záštitou Moravskoslezského sdružení Církve adventistů sedmého dne a Klubu Pathfinder. Akce pro mnohé účastníky začala registrací pátečním odpolednem. Pro mne tato akce začala až v sobotu dopoledne. Zúčastňují se ho mládežníci ve věku 13- 26 let. Letos byl „Mírák“ s přídavným číslem 33. Číslovka 33 nebyla jen ročník letošního „Míráku“, ale je charakteristická také pro Ježíše. Právě v tomto věku zakončil svou službu tím, že za nás zemřel. Pořadatelé se po modlitbách rozhodli využít této spojitosti a zvolit to jako téma letošního ročníku „Míráku“.

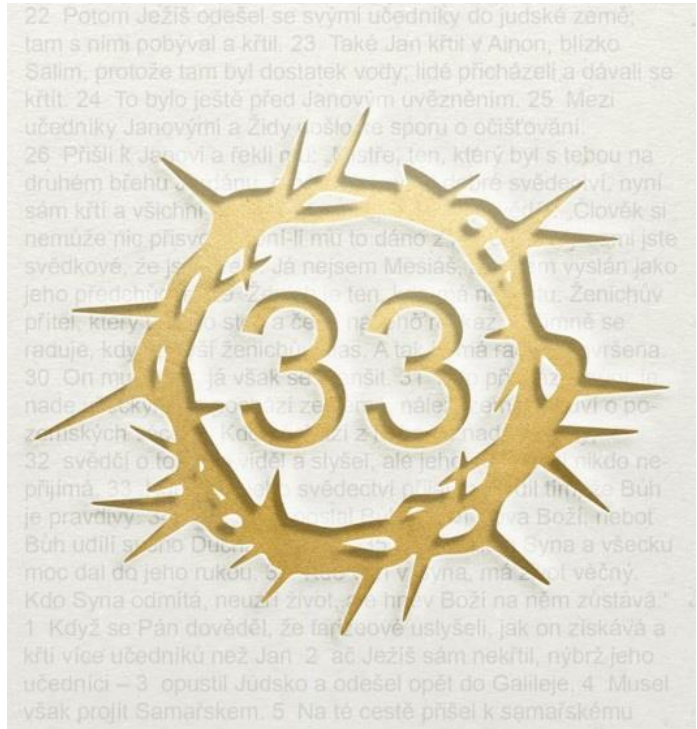
Celým dnem nás provázel Martin Turčan a song servis, který přijel z Prahy. Náplní programu bylo kázání, a jak už jsem zmínila i hudba, která byla původně na kongresech mládeže. Současně probíhaly workshopy:

- „Mám všechno“ pod vedením Libora Koloničného
- „Pouta méněcennosti“ pod vedením Radka Hanáka
- „Vášeň pro něj“ pod vedením Radima Tomana

V budově byl také připraven oběd, který byl v ceně vstupenky. Mohli jsme také navštívit fotokoutek nebo mini kapličku. Odpoledne byl představen projekt a sbírka na nemocného muže. Akce „Mírák“ byla skvělá příležitost jak se setkat s lidmi z letního Camporee, s lidmi, s kterými jsem se dlouho neviděla a společně tak prožívat úžasnou sobotu s vrstevníky.

Večer po setmění jsme si společně ukončili sobotu v židovském stylu a pak „hurá domů“.

Jindřiška Mročková

Klub Pathfinder podepsal s MŠMT smlouvu o dlouhodobé spolupráci

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy Stanislav Štech ve středu 18. 10. 2017 podepsal smlouvy o dlouhodobé spolupráci s 18 vybranými strategickými partnery z řad nestátních neziskových organizací. Uzavřením těchto smluv o dlouhodobé spolupráci dojde ke zvýšení stability těch neziskových organizací, které dlouhodobě a kvalitně pracují s dětmi a mládeží a významným způsobem přispívají k naplňování Koncepce podpory mládeže na období 2014 až 2020. Pro Klub Pathfinder je to ocenění trvalé kvalitní práce na poli volného času dětí a mládeže a garance finanční podpory činnosti do roku 2020.

„Dnes žijeme v době, kdy si pouze se školním vzděláváním nevystačíme, a právě mimoškolní vzdělávání, mimoškolní výchova a socializace je něco, co je dnes velmi důležité, a přitom se to odehrává ve ztížených podmínkách. Chtěl bych vyslovit uznání všem, kteří se práci s dětmi a mládeží mimoškolně věnují, protože právě při těchto aktivitách se děti naučí celou řadu dalších věcí, které dávají základ celoživotnímu učení,“ řekl ve svém projevu před podpisem smluv ministr školství Stanislav Štech

Poslední útěk Jeronýma Pražského

Dne 30. května 1416 byl v Kostnici upálen mistr Jeroným Pražský, žák Jana Husa, pokračovatel učení anglického mistra Johna Wycliffa. Je tomu rok, co jsme měli možnost v České televizi shlédnout hraný dokument právě o výtečném českém mysliteli, buřiči, rebelovi, ale i horlivém křesťanovi, Jeronýmovi Pražském.

Od ledna 2017 se začalo s přípravami na natáčení celovečerního historického doku-dramatu **"Poslední útěk Jeronýma Pražského"**, který volně navazuje na předešlý film „Jan Hus – cesta bez návratu“.

Film o Jeronýmovi přibližuje závěrečnou etapu jeho života. Televizní premiéru by měl mít v květnu 2018 na výročí Jeronýmova upálení.

V hlavních rolích se představí Ondřej Vetchý (Jeroným Pražský) a

Jitka Čvančarová (Anna Bauerová). V roli Jana Husa diváci opět uvidí Vladimíra Javorského.

Po natáčení v Kutné Hoře a na tvrzi v Malešově pokračovalo natáčení začátkem října 2017 **na hradě Helfštýn** a v Olomouci.

Steve McQueen †7.11.1980

Známý herec Steve McQueen přijal víru v Ježíše Krista necelý měsíc předtím, než mu diagnostikovali rakovinu, píše ve své knize americký pastor Greg Laurie.

McQueen, který si největší popularitu získal rolí pistolníka Vina ve filmu Sedm statečných, začal navštěvovat bohoslužby ve sboru Ventura Missionary Church v roce 1979. Asi za tři měsíce se představil pastorovi tohoto sboru Leonardu DeWittovi a požádal ho, aby se s ním setkal na obědě. Na tomto setkání v prosinci 1979 se McQueen ptal na řadu duchovních otázek.

McQueenův stav se zhoršoval a on vyjádřil svou touhu setkat se s Billy Grahamem, který byl v té době jednou z nejviditelnějších tváří evangelikálního křesťanství.

Podle Laurieho se Graham setkal s McQueenem alespoň dvakrát během jeho posledních dnů. Jednou na McQueenově ranči v Santa Paulo a podruhé těsně předtím, než byl převezen do Mexika, kde měl v

listopadu 1980 podstoupit operaci; z této cesty se však už herec nevrátil.

„Steve na Billyho skutečně zapůsobil, protože cítil, že jeho obrácení je opravdové. Všechno, o čem chtěl Steve mluvit, byla jeho víra,“ uvádí Laurie.

Předtím, než se jejich cesty rozešly, Graham daroval McQueenovi svou Bibli. V časných ranních hodinách 7. listopadu 1980 byl padesátiletý herec v nemocnici v Juárezu prohlášen za mrtvého. McQueenův syn se vydal do nemocnice kolem šesté hodiny ráno. Oči Steveho McQueena byly otevřené a on v rukou držel Bibli, kterou mu daroval Graham.

Těsně před svou smrtí herec učinil prohlášení, které znělo: „**Jediné, čeho v životě lituji, je, že jsem nebyl schopn říci druhým o tom, co pro mě udělal Ježíš Kristus.**“

Popis McQueenovy cesty ke Kristu dokumentuje velmi podrobně kniha G.Laurieho a Marshalla Terrilla - *Steve McQueen: Spasení americké ikony* .

Křesťanský domov Slovensko 2008

Cesta nejmenšího odporu ... když peníze nevydělám, tak je vyhraju. Čím víc, tím líp! Sázky na štěstí, sázky na nejistotu, sázky o život. **Rost'a** se dostal na okraj a chybělo málo, aby přes něj přepadl.

Každou sobotu na našich facebookových stránkách zveřejňujeme palčivou otázku, která společnosti nedá spát. Připojte se do diskuze i vy a řekněte jasně, co si myslíte!

Snažíme se naší tvorbou oslovit i mladé lidi. Přinášíme záznamy z kongresů mládeže, natáčíme přednášky, mládežnické bohoslužby a zamyšlení. Nabízíme spolupráci těm mladým lidem, kteří mají zájem tvořit pořady s **křesťanskou tématikou**

Byli jsme i u čtvrtého ročníku **ADRAběhu**, který se konal v pražském parku Ladronka druhou říjnovou nedělí. Výtěžek ze vstupného poputuje na obnovu studní v Etiopii. Naši reportáž čkejte v příštím zpravodaji.

V Indii mají velmi zapálené misionářky. **Podívejte se sami. A sledujte**, kde svůj nový domov nacházejí uprchlíci z Barmy!

Martina Turčana v **Bibli pro dnešek** vystřídal teolog a učitel Roman Mach. Nadcházející tři měsíce se budeme věnovat Pavlovu listu do Říma. Studujte společně s námi!

V seriálu **Majstrštyk** poodhalujeme tajemství starých obrazů. Co si malíř představuje pod pojmem nebeský poklad? A proč měl prorok Jeremiáš tak těžký a nespravedlivý život?

V Nigérii potřebují dělat evangelizaci na vlastní univerzitě. Podívejte se sami. A sledujte, jak je na tom adventismus v Jižní Asii. Budeme se mu věnovat další týdny!

Nedělní přímé přenosy **Jindry Černoorského** jsou již pravidelným víkendovým zpestřením. Ty nadcházející budou na témata **Co muži očekávají od žen** a **Náš vztah nějak zevšedněl**.

HopeTV.cz je mediálním partnerem **Ceny Michala Veliška**, kterou již 12 let pořádá Nadace ADRA.

